

Ragna Poulsen vitjar fyra ferðir um vikuna hjá Aslu Páttursson, og tær hava báðar nógv at takast við, loturnar tær hava saman

Soleiðis komin upp at sita er gott at fáa reinskað negl

Ninna Arge nýtist fyra hjálpanði hendur, tá hon skal fram á gólv. Her skulu tvær heimahjálparar til, men tað gongur eisini, um bert allir partar samarbeiða

Martina Hansen er í góðum hvri. Hon hevur sitið frammanfyri stovuvindeygad og kagu eftir, um ikki Ragna for at koma skjótt

Heimahjálpin — ein glotti í gerandisdegnum

Tá vit á blaðnum tosaðu um at kanna umstøðurnar á næststórsta arbeiðsplássinum í Føroyum, — nevniliga heimahjálpin og hvussu hetta arbeiðið myndaði seg, fingi vit hugskotið, at ein okkara skuldi fara út við einum heimahjálpara, fylgja henni ein dag í starvi hennara, so vit nágreiniligari kundu fáa innlit í hetta arbeiði.

Songja á Argjaboga, heimahjálpari fekk í lag, at vit skuldu fylgja við Ragnu Poulsen, sum er ein teirra, ið hevur arbeitt sum heimahjálpari líka síðan stovnasetanina fyrri skjótt 10 árum síðan.

Umleið 400 kvinnur arbeiða sum heimahjálparar kring landið. Uppgáva teirra er at veita røkt og stuðul til tey av okkum, sum hava brek ella hava brúk fyri hjálp og stuðul í tí dagliga, tí vit eru vorðin ov gomul til at klára okkum sjálvi.

Heimahjálparskipanin hevur gjørt tað møgult hjá tí einstaka at fáa hjálp í heiminum, og eru tað mong, sum kenna tað tryggari, at verða í egnum umhvørvi enn at vera á røktarheimi ella sjúkrahúsi.

Nøkur ynskja tó at sleppa á slíkar stovnar. Um t.d. sjúklingar ella eldri fólk er einsamt, so kann tað kennast ótrýgt, at vera fyrri seg sjálvan størsta partin av samdøgrinum.

Samstarv

— Hóast alla vælvild frá familju og húsfólki, so forir brek ella sjúka við sær, at sjúklingur skal hava serliga røkt, og her er tað heimahjálpin sum tekur við og virkar fyrri, at tann neyðuga hjálpin verður veitt einstaklinginum, sum hevur hjálp fyrri neyðini.

At fáa vitjan av heimahjálpin til dagligu gerðarmálini kann vera so ymist, alt eftir tí torvi sum einstaka heimið hevur. Eitt nú at fáa sjúkling, sum er lamarin fram á gólv, vaska og lata hann í. Eisini syrgir heimahjálpin

fyrri reingerðing, matgerðing o.a., sum tann brekaði ikki er førur fyrri at gera sjálvur.

Heimahjálpin hevur eisini aðrar uppgávur, so sum at vaska klæðir, strúka og at fáa vanligt húsarbeiði frá hondini. Hetta er mangan krevjandi arbeiði, tá sjúklingur er í heiminum, men eru nógv heim innrættað soleiðis, at tað lættir um arbeiðið hjá heimahjálpin og teimum, sum eru um sjúklingin í gerandisdegnum.

Ragna Poulsen, heimahjálpari og medarbeiðari Sosialins hittust ein morgun kl. átta, og høvdu vit avtalað framanundan, at vit skuldu fylgjast henda dagin til lokna arbeiðstið hjá Ragnu, sum var kl. 17 seinnapartin, og tó at Ragna hevði nógv um at fara henda dagin, so kendist tað ikki sum hon hevði skund. Ragna hevði stundir at práta og vera blíð og fyríkomandi, har hon kom í arbeiðnum.

Heiðurstekin fyrri tolsemi

Fyrsta heimið vit vitjaðu vóru eldri hjún, bæði um 75 ára gomul. Konan hevði verið lamarin í mong ár, og hevði ikki kunna hugsað sær at farið á røktarheim ella sjúkrahús, hóast hon var ógvuliga brekað.

Tá tú fyrstu ferð eygleiðir heimahjálparan í arbeiði við sjúklingi, so er

greitt beinavegin, at álitid millum hjálpara og sjúkling er stórt.

Í hesum føri hevði maðurin eisini eina uppgávu, tí heimahjálparin hevði ikki einsamall megnað at fingið sjúklingin á fótur, um ikki tey bæði vóru um konuna. Tey prátaðu hugnaligt, meðan stákast varð, og helt konan, at tey bæði áttu at fingið heiðurstekin, so lin og hjálpsom tey bæði vóru.

Á fyrstu vitjanini henda dagin var uppgávan hjá heimahjálpin, at fáa sjúklingin fram á gólv, vaska og lata konuna í, og síðan við hjálptóli í koyristólin.

Heimahjálpin gav sær góðar stundir, og kendist eingin skundur á henni meðan arbeiðið fór fram.

„Gull ella kopar“

Vit fóru víðari á ferðini, og vitjaðu inn á gólv við hjá 83 ára gamlari konu, sum buði heima hjá soninum.

Húsfólkið var farið til arbeiðis, og tann 83 ára gamla konan sat í stovuglugganum og bíðaði eftir, at heimahjálpin skuldi koma at vitja.

Her var uppgávan hjá heimahjálpin at borðreiða og syrgja fyrri, at konan fekk tær tablettir, sum hon skuldi hava hvønn dag. Annars settust vit til borðs, og prátaðu um ymiskt fyrifallandi.

Konan vit her vitjaðu var røsk at siga frá. Hon kendi seg eitt sindur einsamalla um dagarnar,